

[Sonja Mikkelsen]

Jeg synes, det er værd lige at understrege, at kommunerne ikke handler i strid med loven, og at det antal eksempler af den karakter, fru Kirsten Jacobsen peger på, vi har set, er forsvindende lille, og at der anvendes et forsvindende lille beløb i forhold til den samlede byfornyelsesindsats til dette område. Det skyldes ikke mindst den måde, man tildeler byfornyelsesmidlerne på: kvotevis til kommunerne, hvor man prioriterer de områder i landet, der har den klart dårligste boligmasse.

Det er ikke for Socialdemokratiet tilstrækkeligt begrundet, at man skal begynde på en centralisering af byfornyelsesloven. Vi mener fortsat, at byfornyelsesloven fuldt og helt skal være og fungere decentralt under kommunernes styring. Og vi mener heller ikke, at der er tilstrækkelig begrundelse for en øget bureaukratisering på området. Selv om fru Kirsten Jacobsen mener, at der er tale om en teknisk ændring, er der rent faktisk tale om en forstærket bureaukratisering.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Inden jeg giver ordet til fru Kirsten Jacobsen, vil jeg gerne sige, at efter min opfattelse er støjniveauet for højt.

Det var første påmindelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Man kan naturligvis have forskellig opfattelse af, hvad der er et stort og hvad der er et lille problem. Men det handler vel også om, at Folketinget vedtager love og sørger for, at de er sådan indrettet, at de ikke virker anstødeligt på borgerne.

Jeg kan garantere Socialdemokratiets ordfører for, at borgerne i de kommuner, der er omtalt i disse eksempler, synes, det er anstødeligt, når man eksempelvis som beskrevet – jeg skal nøjes med at tale om det, som er optrykt som bilag – bygger lejligheder med en opførelsesudgift på 600.000 kr. pr. stk, heri ikke indregnet grundværdien og heller ikke indregnet den eksisterende bygnings værdi.

Jeg kan til Folketingets oplysning sige, at ingen af de lejligheder, der er opført i det her projekt, er udlejet; de står tomme, hvilket ikke undrer mig. Hvis man havde været i bekneb for ledige lejligheder i Ingstrup, kunne man have købt parcelhuse for 350.000 kr. stykket og have

lejet dem ud i stedet for at bruge det dobbelte til at indrette 2- og 3-værelses-lejligheder.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg skal ikke afvise, at der kan være borgere, der føler sig stødt over nogle enkelte handlinger i enkelte kommuner, men det er vores opfattelse i Socialdemokratiet, at det må være et anliggende i de forskellige kommuner mellem borgerne og kommunalpolitikere og ikke noget, vi nødvendigvis skal tage os af her. Det er jo ikke altid, at kommunerne lige præcis gør det, vi synes de skal. Men når de holder sig inden for lovens rammer og vi i øvrigt taler om et problem, som er så begrænset, som dette er, er der ingen anledning til, at vi ændrer loven på det foreliggende grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 102 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 8/2 91. Første behandling 7/3 91. Betænkning 16/5 91. Anden behandling 23/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at det egentlig burde være overflødig for andre partier end regeringens at fremkomme med forslag til ændring af boliglovene, som er så oplagte, og som ikke rækker videre end den stribe, Fremskridtspartiet her har fremsat. Det er kedeligt, at selv på sådan et område, hvor problemkredsen er